

נדיה, בתה ובנה

רחל ארזות אל כל האולם

אל תנודו לנדיה

אם ניתן היה להפיק אנרגיה חשמלית ממתח אנושי, אפשר היה אולי להאיר את תל־אביב כולה מהמתח הנוצר כמעט כל יום בבריכת השחייה של תל־אביב, שעה שמופיעות שם נשים יפהפיות וחטובות גוף, בביקני קצוצרים. הן אינן מדברות האחת עם השניה, וכשהן חולפות זו כול זו, חותכים מבטי האחת את גוף השניה, כאילו היתה רק חלל ריק. כזה ארבע שנים נטוש ביניהן קרב עז על גבר אחד, שלפי קומתו ועוביו, אפשר

שניאור

היה בשקט לחלק אותו לשתיים. זהו אבי רהם שניאור, 33, לשעבר בחיר כדור־סלני ישראל, וכיום סוחר בולים מצלח, ובעל הכנסה ההולמת בהחלט את מצויו. האחת משתי הנשים, טיקה שניאור, יפהפיה תורכיה, היא אשתו החוקית, יאם לבת. השניה היא נדיה בראון, רוג'ית נית צרפתייה, היוועה בציבור של שניאור. כדי שלא תהיינה אייבנות בקשר למעמדה של נדיה, הנה ניסח הוועתה הרישמית: "אני לא פילגש! אני רוצה להתחתן איתך, אך אינני יכולה!" מה שמפיע צרפתייה להינשא לישראל, היה

ישראלית

מעדיפות נהגים

מי אמר שהנערות הישראליות הפכו זמנית, ושום דבר לא איכפת להן, חוץ מ' כסף, מכונית, דירה וקאריירה? הנה סיפור המוכיח בדיוק את ההיפך. זה היה צריך לקרות דווקא למוטו־מיל' יונר הסטיוויצייה־נדי גרשון גורדון, שיר תפה של ממשלת־ישראל בכל מיני עסקי דלק, גורדון, גבר בשנות הארבעים שלו, מוצק וכסוף־שיער, הא שותף בחברת־נפט שווייצית, משמש סוכן בלעדי לייצוא הדלק של בריט־המוטו־צולט וכל ארצות תבל. יש לו כל מה שגבר בגילי יכול לחלום עליו. בשווייץ יש לו אפילו אווירון פרטי ואורוות סוס־מירוץ. הוא מבלה יותר זמן בריקע מאשר על הקרקע. כי כל העת הוא עסוק בביקורים ב־28 סניפי החברה שלו. אבל גם גבר כזה, שאין לו הרבה זמן לביילויים, מחפש יידיים. לפני מספר שנים התיידד האיש עם צעירה ישראלית ששהתה בגרמניה. הנערה היא בת אחיו של אחד הפקידים הבכירים ביותר בממשלת ישראל. יום אחד התברר לגורדון, כי הנערה הסי תלקה, יחד עם מכונתו ועם הנהג הפרטי שלו. זה היה כמו־כדן מיפגן בולט של אי־ידידות, שלא נעם לו ביותר. אבל לגבי אדם, המקיף בחודש אחד כמעט את כל כדור הארץ, העולם אינו גדול מדי. הוא שכר בלשים, והבלשים גילו מיד את הישראלי עם מאהבה, הנהג הגרמני. גורדון לא רצה חלילה לעולל להם כל רע. כל מה שהוא רצה, זה להסביר להם, כי בחברה תרבותית לא מקובל להתנהג בצורה כזו. כל הכבוד לאהבה, אבל אם אוהבים, צריך גם להתחתן. נוכח הסברו החד־משמעי של גורדון, הבינה הצעירה הישראלית כי עליה להינשא לנהג. היא עשתה זאת, והזוג חי באושר עד היום בישראל. כאשר ביקר גורדון לפני שבוע בארץ, התברר שלמרות כל מה שאירע ביניהם, הם נשארו יידיים.

זו התורכיה המסרבת לתת לו גט. בת־בוכת בינלאומית זו נוצר סטאטוס קו. שני אור חי עם נדיה בחילה שכורה, בת שלושה חדרים, ברמת־אב, ועובד קשה מאוד, כדי לפרנס את שתי הנשים גם יחד. זה שהוא עושה כסף מבוליים, זה רק מקרה. "אני לא אספן בולים, ובכלל לא אוהב בולים", הוא אומר, "בשבילי בולים זה רק נייר, ואמצעי לעשות כסף. הפכתי לי סוחר בולים כיוון שאבי עשה אותו דבר. אילו היה אבי חייט, הייתי לבטח גם אנני חייט".

זה היה יכול להיות די פשוט, אילו־לא הוכתרה נדיה בראון זה מכבר, על־די ה' חברה התל־אביבית, בתואר "המאהבת ה' יקרה ביותר בארץ". כשהיא חולפת בסערה במכונית הספורט הלבנה־אדומה שלה מדגם פלוריד, כשהיא מופיעה בהצגות גאלה ב' חליפה מפרחת ברייטשוואנץ, או כשהיא רוקדת בנשפים, נוצצת לא פחות מן היהודי־מים שעליה, אפשר לפתח תחרות על ה' תואר "מלכת מבטי הקינאה".

אבל עוד יותר מרגיו לדעת, שיפהפיה סוערת זו היא אשה בת 40, אם לבן בגיל 19, סטודנט למשפטים, ולבת בגיל 17. שני הם מנש איה הראשונים, שנמשכו בדיוק 14 שנה, מגיל 16 עד 30. האגדה על "ה־אהבת היקרה ביותר בי ארץ" איננה כל כך מדויקת. שניאור אמנם שולח לה עציץ, בצירוף פתק, שתפנץ אותו מיד על הארץ. היא עושה זאת, ושעה־ש' היא אוספת את השברים, היא מוצאת יד לום. או שהוא מביא הביתה כיכר לחם, ושעה שהיא בוצעת אותו, היא מגלה עוד יחלום בתוך הבצק. אבל מכונית הספורט, למשל, היא מתנת אביה, סוחר קרקעות ביר פתי עשיר. "חוף מזה, הרי כל בעל ציור להביא לאשתו מתנות, או מדוע מתפעלים מזה ששניאור נותן לי הלחם?" לאחרונה נראה היה שנדיה עומדת להח' ליה את תוארה האשון, בתואר "האשה היקרה ביותר בארץ". טיקה, אשתו של שניאור, ערכה לאחרונה הכרות עם מיל' יונר, שבשקבותיה יתכן ותסכים לגירושין. אז אולי יוכלו כבר שני בניה של נדיה, המגיעים לארץ לביקור, על חשבונו של שניאור, לקרוא לו: "אבא!"

למה נטפלים למי־צ'ום?

"הערבים מרגישים היטב כי 400 מיליון מביי־עמם נתונים בסכנה להישאר תקועים מאחורי המאה־העשרים". תתפלא, אבל לא עבר אינאצר אמר את זה, גם לא המלך הוסיון. הצהרה זו, מלווה בהצהרות נוספות על החשיבות של באחדות הערבית ועל גל הלאומיות הערבית המשתחררת, נספה מפיו של רוברט מיי צ'ום, שחקן הקולנוע ההוליוודי האלים. במשך שנים נודע מיצ'ום כאחד הנואפים הפעילים ביותר בהוליווד. מלבד העובדה שבנעוריו בילה תקופות מאסר שונות בכלא עבור שוטטות ושלפני מספר שנים מועט חזר לשם שוב באשמת שימוש בסמיני משכרים, יצא שמו לתהילה כמהיר־חימה, שאינו מהסס להניף מוט ברזל על מי ש' מנסה להרגיו.

מיצ'ום

ליבודיות הסיר מעליו את כל בגדיו, כיסה את עצמו במיץ עגבניות וטען שהוא קציצת המבורגר. עכשיו, כשהוא מבוקש בסרטים רציניים יותר, עורכים עבורו מרחץ טוהרה מקיף וכללי. אלא שלמרות כל זאת הוא מסתבך זעת לעת בתיירות הגורמות כאב ראש לסוכניו. "לעזאזל", אומר מיצ'ום המסכן, "חצי־ה' צורת בחיי בא לי מפני שאנשים מצפים שאתנהג בחיים כפי שאני בסרטים. זה מטוכן ברזל כשמישהו בא וחובט בראשך במוט ברזל רק כדי להיווכח כמה מוצק הינן. עמתי יום אחד בניו־יורק כשלפתע הופיע ברנש אחד והיכה אותי. אני רק פניתי אליו ושאלתי: 'למה? אני מתעניין מאוד במהיבטים של התנהגות אנושית. אתם יודע אני, מהי הסיב לי הברנש הזה? הוא אמר שתקף אותו לפתע דהף עמוק לי הכות אותי'". מיצ'ום נטל את האיש לסימטה צדדית וארז אותו יפה בתוך פח־אשפה. עכשיו הוא לא מבין למה עושים מזה רעש. "מישהו אחר הורס את חייה של נערה צעירה ומשלים לה 150 אלף דולר ואיש לא ייגע על כך. אבל אני, מטפיק שאצטק קצת בסימטא כדי שאקבל 90 יום מאסר וכולם יכתבו על כך."

איך נפלו גבררים

מאז פירסם את עבודת הדוקטוראט שלו תחת השם המתוקה והמפואה, הפך עידוא בן־גוריון למוסך למדעי־החיים־המעשיים. לא חשוב שמאז כבר הספיק לביים הצגה אחת של להקת־צבאית, לכתוב מחזה שלא הוצג, להסתכסך במשפטים עם התיאטרון

עידוא בן־גוריון בפעוה

הממלכתי ולהקם להקת־בידור משלו שתופיע במסגרת החמאס — תמיד יזכרו אותו כמי שהמיצא את המין עבור הספרות הישראלית הצעירה. את מחקרו המדעי על התנהגות האינטימית של נערות אירופה ערך עידוא בצרפת. בינתיים חלפה שנה של פעילות אינטנסיבית

בישראל. לעידוא, בן ה־25, אין עדיין חומר כספיק לפרסום נוסף, אבל מחקר השחאתי הוא כבר יכול לערוך, למרות שהוא כיום אדם טרוד מאוד ועסוק. הנערות הישראליות, דברי עידוא, "עטופות כאילו בצלופן. אסור לגשת אליהן סתם ככה. הן מכריחות איתך לשחק את המשחקים היפים לפני המשחקים האסורים ודורשות חיזור ממותק, סאכריני ופרחוני. אין שום דמיון בינן לבין הנערות האירופאיות שהן חסרות מעצורים באם אתה מזמין אותן לאכול או לישון". רק בחיר דוגמא יכול עידוא לתת חברה־אחת־טובה־מאוד שלו, בשם דומיניק, בת למשפחת אצילים וגם מבית טוב. היא היתה בת 16 כשברחה מבית־הוריה מפני שרצתה להיות גם חופשיה וגם דוגמנית. כשגילו זאת הוריה הם הועיקו מיד את האינטרפול להחזיר להם את הבת. עידוא מסרב להודות על חלקו בעסק ומסתפק בציון, שדומיניק ודאי תדע להעריכו: "זו היתה חתיכה!"

דוגמא נוספת מצרור הזכרונות: "זה היה המקרה המוזר ביותר שאירע לי בחיי. כשהתגוררתי בפאריז החלפתי 17 פעם דירה. כל פעם הייתי מחליף דירה בגלל סיבה אחרת. בין השאר התגוררתי במלון לשם הייתי מקבל מהארץ מכתבים בעברית. זה כנראה משך את תשומת ליבה של אחת מדיירת המלון ששלחה לי יום אחד פתק בו הלשון: 'אני יהודיה. האם אתה מכיר בתי' כנסה בפאריז ' הייתי בטוח שזו אינו דתית אדוקה. אבל כשהבנתי את נכונותי להראות לה בתי־כנסת, התברר שזו בסך הכל יהודיה אמריקאית שחיפשה באופן דחוף גבר, אבל יהודי'".

בין שאר הנערות שהתנדבו לעזור לעדוא במחקרו המדעי הייתה גם הדוגמנית האנגלית אלכסנדרה ויליאמס, שעידוא מודה שהסכימה להכיר אותו רק אחרי שנטפל אליה ברחוב בפאריז, והדוגמנית הצרפתייה אייבי ניקולסון, שאין אדם הנרגן יותר מעידוא למשמע הסיפורים על אהבתה הנכזבת לו־טוני פרקו־נס. "איך זה יכול להיות?" משתומם עידוא, "היא הרי לסכית!". מאז חזר לארץ הספיק עידוא לנהל לפחות רומן סיער אחד שזכה לפרסום. היה זה הרומן עם שחקנית תיאטרון־הפאנטומימה הפולני (ראה תמונה) שביקר בארץ. השבוע, קיבל עידוא גלוית אהבה ממוסקבה, כתובה בארבע שפות, בה מוזמנה אותה פאנטומימה את עידוא לבלות עמה את הקיץ בפולין. היא היתה הטובה ביותר מכל הנערות שהיו לי בארץ, נזכר בה עידוא. לאלה שאין זמנם פנוי למחקרים מקיפים דוגמא זה שעריך עידוא, יכול לעודא לתת רצפט מוסמך ובדוק; הנשים הטובות ביותר במיטה הן הישראליות שהיו בצרפת". כל הסיפור הארוך הזה סופר כראקוים. זהו, לא יהיו יותר מחקרים. עידוא בן־גוריון נלכד בפה ודחאק על־ידי נערה ישראלית בשם יעל ("גילד") וידור. שמועות מספרות שלעידוא יש כהנות רציניות לגביה. אבל קודם היא צריכה לעבור את בחינות הבגרות. היא בת 18 בלבד.